

ANTON VAN WILDERODE (1918-1998 (15 juni))

1. Mijn eerste kennismaking met Anton van Wilderodes poëzie

De moerbeitoppen ruisten (1943)

Het herdertje van Pest (1957)

2. Persoonlijke herinnering aan de eerste ontmoeting

Kennismaking in de normaalschool

- spreekbeurt: verwachtingen op basis van de naam: een bewogen romanticus

- naam: de man (stem, een beetje slepend, weemoedig)

3. De verhalen van een legendarische leraar

Zijn zin voor humor : "Sta recht en wordt rood" (tot een leerling in de klas)

4. AvW als bezieler: invloed in de Vlaamse beweging (ook op onze generatie) o.m. via de bedevaarten

Zijn overtuiging : De wereld die wij willen (citeren)

5. Wat hij zijn leerlingen bijbracht, ook zijn talloze voordrachten

- Zijn invloed als leraar (Lanoye, Paul Snoek, Dirk Van Bastelaere... maar ook talloze ln.
- Liefde voor de taal
- Liefde voor kunst en cultuur
- Liefde voor het land

6. Zijn blijvende betekenis

Zijn dichterschap = roeping

Het landschap vh. Waasland = vereeuwigd in zijn taal

Zie: Boer (p. 194 in het Verzameld werk)

Reactie op Reynebeau in de Standaard
(artikel)

7. Zijn actuele betekenis bij de herdenking van
200j. Verenigd Koninkrijk

200j. geleden – herdenking van Het Verenigd
Koninkrijk : is ook onverenigd gebleven

Reynebeau wijst op het heimwee van de
franstalige elite, die orangist was

→ Politieke invloed, macht, welvaart

≠

Wij als ANV (ons) heimwee is anders

Wij willen de beklemtoning van onze
historische eenheid van taal en verwantschap
van cultuur

→ Taalunie (20j) in 2008

→ Cultureel verdrag 1995

= culturele en democratische droom

Citeren uit : V. Wilderode (ode 30 aan
Melpomene (Horatius)

Laat de dichter zeggen: “ik groot geworden uit
een modest gezin die als eerste dichter de
lierzang van Aeolië overzette in melodie en
landstaal van Italië”

8. Zijn betekenis als Nederlands dichter

Zo heeft Van Wilderode landschap en sfeer
van het Waasland verankerd in de
Nederlandse poëzie

SLOTBOODSCHAP

Groeiende zelfstandigheid van Vlaanderen

Moet leiden tot meer zelfbewustzijn en zin voor verantwoordelijkheid als burger en als gemeenschap in België, Europa en de wereld.

Niet tot zelfgenoegzaamheid, arrogantie en opsluiting in het eigen gelijk, de gemakzucht van verkavelingsvlaams en loslaten van de standaardtaal

Dat is onze verdedigingslinie

- In de Vlaamse rand
- In Brussel
- In Europa

Dat is de band tussen alle mensen die hier wonen

Dat is de basis van internationale samenwerking over de grenzen, het eerst met onze burens

Taal = de band met het land, tussen de mensen, met het verleden, met een toekomst, met een eigen plekje in de wereld

Dat is de blijvende opdracht die Anton van Wilderode als Vlaams dichter ons meegeeft.

Nelly Maes